DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 15 lipca 1955 r. | Nr 6 | Poz. 24-26

TREŚĆ

24

UCHWAŁA nr 19
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy
z dnia 30 czerwca 1955 r.

w sprawie pracy rad narodowych na odcinku kulturalno-oświatowym na wsi.

Wojewódzka Rada Narodowa na IV sesji odbytej w dniu 30 czerwca 1955 r. przeanalizowała stan pracy kulturalno-oświatowej na wsi województwa bydgoskiego i dokonała oceny pracy rad narodowych na tym odcinku. Analiza ta przeprowadzona w oparciu o sprawozdanie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i dyskusje, pokazała jak bardzo wzrosła w ciągu 10-lecia sieć placówek kulturalno-oświatowych. Dzięki wszechstronnej pomocy i opiece Partii i Rządu mamy w naszym województwie 10 powiatowych domów kultury, 800 świetlic różnego typu w tym 88 świetlic gromadzkich utrzymywanych ze środków budżetowych oraz 100 świetlic korzystających z ryczałtowej pomocy finansowej. Sieć bibliotek obejmuje łącznie 2 423 placówki biblioteczne dysponujące księgozbiorem liczącym 1.700.000 tomów. Na naszej wsi pracują 142 kina, a w tym 83 kina stale oraz 15 kin ruchomych.

Dowodem poważnego wzrostu masowego ruchu kulturalno-oświatowego jest istnienie ponad 1100 zespołów artystyczno-widowiskowych skupiających około 25.000 uczestników oraz 2.354 zespołów czytelniczo-samokształceniowych z 30.000 uczestników. W tej liczbie mieści się 512 zespołów samokształcenia rolniczego liczących ponad 8.000 słuchaczy.

Przeprowadzone ostatnio eliminacje wykazały rzetelną pracę większości zespołów. Przykładem tego może być zespół Powiatowego Domu Kultury w Inowrocławiu, który w eliminacjach centralnych zajął I miejsce, zespół PGR Łysinin pow. Żnin, zespół muzyczny „Borowiak" z Tucholi i wiele innych, które w wyniku eliminacji centralnych zakwalifikowały się do udziału w V Światowym Festiwalu Młodzieży i Studentów w Warszawie.

Dzięki coraz lepszej pracy bibliotek uzyskaliśmy dość wysoką średnią ilości czytelników, która za rok 1954 wynosi 16,8% w stosunku do ogółu ludności wiejskiej naszego województwa. Z roku na rok rośnie ilość widzów w kinach wiejskich, coraz więcej ludzi prenumeruje czasopisma i kupuje książki.

Obok tych bezspornych osiągnięć, analiza dokonana przez IV sesję Wojewódzkiej Rady Narodowej ujawniła szereg niedociągnięć i braków tak, w pracy rad narodowych, jak i w działalności podległych im placówek kulturalno-oświatowych, a źródłem ich było przede wszystkim niedocenianie pracy kulturalno-oświatowej, jako części składowej całokształtu pracy masowo politycznej służącej nieustannemu wzmacnianiu aktywności politycznej i gospodarczej ludu pracującego miast i wsi. Stąd też wypływał beztroski stosunek wielu rad narodowych i ich prezydiów do treści pracy kulturalno-oświatowej, do kadr pracowników kultury i do potrzeb lokalowych wielu bibliotek, świetlic, domów kultury, czy kin wiejskich.

Z niedoceniania masowej pracy kulturalno-oświatowej wywodziły się takie braki natury organizacyjnej, jak:

— brak koordynacji działalności kulturalnej organizacji masowych pracujących na wsi a w szczególności Związku Młodzieży Polskiej, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa i Leśnictwa i Związku Samopomocy Chłopskiej,

— pomijanie spraw kultury w planach pracy rad narodowych, ich komisji i prezydiów, co było powodem, że działalność kulturalno-oświatowa bardzo rzadko była omawiana na sesjach rad, na posiedzeniach prezydiów a prawie wcale nie była ona kontrolowana przez komisję oświaty i kultury rad narodowych.

W wyniku tego braku zainteresowania dla pracy kulturalnej na wsi, wciąż jeszcze w wielu naszych świetlicach panoszy się brud i niechlujstwo, a prezydia powiatowych i gromadzkich rad narodowych, jakkolwiek znają te wypadki — nie podejmują żadnych wysiłków, aby wspólnie z organizacjami masowymi zmienić ten stan rzeczy.

Ten sam brak troski okazują prezydia rad narodowych w odniesieniu do lokali bibliotek, kin wiejskich oraz różnych sal imprezowych, których fatalnie zaniedbany stan uniemożliwia częstsze i lepsze obsługiwanie wsi przez imprezy objazdowe. Szczególnie mało zainteresowania wykazały prezydia rad narodowych dla pracy kulturalno-oświatowej w PGR-ach i POM-ach. Dyrekcje wielu zespołów PGR i POM-ów nie widzą w działalności kulturalno-oświatowej ważnych dźwigni w pracy masowo politycznej z podległymi im załogami, wskutek czego poziom wielu świetlic w PGR, POM i spółdzielniach produkcyjnych jest znacznie niższy niż we wsiach gospodarujących indywidualnie.

Wskutek niedostatecznej kontroli ze strony Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz prezydiów terenowych rad narodowych wystąpiły takie niedociągnięcia w pracy aparatu kultury, jak słaba więź z organizacjami masowymi, z terenowymi komisjami oświaty i kultury rad narodowych oraz z aktywem społecznym zgrupowanym wokół placówek kulturalno-oświatowych i Komitetów Frontu Narodowego.

Brak kontroli sprzyjał łamaniu przepisów o dyscyplinie pracy w licznych placówkach dysponujących etatową kadrą, wskutek czego wciąż jeszcze zdarzają się wypadki niepunktualnego otwierania świetlic czy bibliotek. Dużo jest w naszej pracy kulturalno-oświatowej bezplanowości. Dość powszechnym zjawiskiem jest fakt traktowania całej działalności kulturalnej jako pewnego rodzaju pogotowia artystycznego zabezpieczającego widowiskową część różnych akcji państwowych. Jest rzeczą słuszna, aby w naszych świetlicach, ważne problemy polityczne i gospodarcze znajdowały pełniejsze niż dotąd odbicie, ale nie można zawężać pracy świetlicowej tylko do tych zagadnień, rezygnując z różnych bogatych elementów naszego współczesnego życia, które dopomagają w wychowaniu nowego człowieka.

W odniesieniu do treści pracy kulturalno-oświatowej, ujawniło się słabe zainteresowanie tematyką współczesną zarówno w czytelnictwie jak i w pracy zespołów teatralnych oraz poważne zaniedbania w wydobywaniu i pielęgnowaniu tradycji naszej sztuki ludowej. Zespoły artystyczno-widowiskowe jeszcze nieśmiało sięgają do pieśni i tańca z Kujaw, Pałuk czy Kaszub i dlatego ich repertuar jest często monotonny i nieodkrywczy. W naszych świetlicach zbyt słabe odbicie znajdują konkretne problemy danego środowiska, za mało pokazuje się przodujących ludzi naszej wsi, przodujących spółdzielń produkcyjnych i ich dorobku. Praca naszych placówek kulturalno-oświatowych w stopniu niewystarczającym wskazuje rezerwy tkwiące w naszej gospodarce rolnej i możliwości ich wykorzystania.

Odpowiedzialne zadania, jakie całemu frontowi kulturalnemu postawił II Zjazd PZPR na odcinku lepszego zaspakajania stale rosnących potrzeb kulturalnych mas pracujących, wymagają znacznego polepszenia pracy rad narodowych i wszystkich placówek kultury. W tym celu Wojewódzka Rada Narodowa działając na podstawie art. 6 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. nr 14, poz. 130)

uchwala

I. Przyjąć sprawozdanie Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do wiadomości.

II. Zobowiązać Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do:

1. systematycznego omawiania na posiedzeniu prezydium WRN konkretnych problemów pracy kulturalno-oświatowej w oparciu o postanowienia niniejszej uchwały; powyższe dotyczy również wszystkich prezydiów powiatowych i gromadzkich rad narodowych,
2. zabezpieczenia koordynacji pracy wszystkich czynników pracujących na wsi na odcinku kulturalno-oświatowym, a w szczególności Związku Młodzieży Polskiej, Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa i Leśnictwa, Związku Samopomocy Chłopskiej oraz pionów gospodarczych, jak Państwowe Gospodarstwa Rolne, Państwowe Ośrodki Maszynowe, Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni i inne; w tym celu należy między innymi organizować pod przewodnictwem resortowego członka prezydium odpowiedzialnego za sprawy kultury, okresowe narady dla dokonywania oceny pracy, wspólnego ustalania zamierzeń i sposobów ich realizacji;
3. przeprowadzenia do końca 1955 roku analizy kadr pracowników kultury, tak w pionie wydziałów kultury, jak i w placówkach kulturalno-oświatowych i dokonania koniecznych zmian i przesunięć; przyjęcie nowego pracownika należy bezwzględnie uzależnić od stopnia jego przydatności i możliwości podniesienia posiadanych kwalifikacji;
4. podniesienia poziomu politycznego i fachowego kadr kulturalno-oświatowych drogą organizowania okresowych konferencji szkoleniowych na szczeblu wojewódzkim i w powiatach, w oparciu o domy kultury; jednocześnie należy zorganizować do końca 1955 roku cykl kursów szkoleniowych w wojewódzkim ośrodku szkoleniowym — podobne kursy należy organizować systematycznie również w latach przyszłych;
5. dokonania w ciągu III kwartału 1955 roku poprzez prezydia powiatowych i gromadzkich rad narodowych przy współudziale ZMP i ZSCh szczegółowej analizy stanu świetlic, bibliotek i innych placówek kulturalno-oświatowych w każdym powiecie i wypracowania środków zmierzających do poprawy sytuacji w każdej z tych placówek, których warunki materialne lub treść pracy wymagają poprawy;
6. wzmożenia organizatorskiej i fachowej pomocy dla placówek kultury w terenie, a szczególnie dla świetlic w PGR-ach i spółdzielniach produkcyjnych drogą systematycznych dojazdów instruktorów powiatowych domów kultury, organizowania narad w powiatowych domach kultury czy przodujących świetlicach, bibliotekach itp. dla dokonywania wymiany doświadczeń oraz popularyzowania i upowszechniania najlepszych form pracy;
7. wydania zarządzenia zabraniającego zajmowania obiektów i pomieszczeń placówek kultury (biblioteki, świetlice, czytelnie, kina, domy kultury) na jakiekolwiek inne cele bez uprzedniego wyrażania na to zgody Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej;
8. spowodowania, aby bezzwłocznie we wszystkich prezydiach powiatowych rad narodowych nadzór nad oddziałem kultury powierzono jednemu z zastępców przewodniczącego prezydium;
9. zaktywizowania prezydiów rad narodowych do pracy na odcinku kulturalno-oświatowym przede wszystkim w zakresie troski o stan i działalność placówek kultury, o pełną realizację budżetu oraz mobilizację inicjatywy społecznej wokół zagadnienia budowy nowych, konserwacji istniejących placówek oraz poprawienia stanu ich wyposażenia; Wojewódzka Rada Narodowa zwraca szczególną uwagę na wielką rolę Komitetów Frontu Narodowego w tym zakresie;
10. otoczenia troskliwą opieką repertuaru zespołów teatralnych, chóralnych i estradowych, tak aby w znacznie szerszym zakresie wprowadzić tematykę współczesną; w tym celu należy systematycznie zaopatrywać w utwory sceniczne o tematyce współczesnej biblioteki, świetlice i powiatowe domy kultury, ponadto należy przystąpić do planowej, zorganizowanej pracy w oparciu o Wojewódzki Dom Kultury i powiatowe domy kultury nad wydobywaniem i upowszechnianiem tradycji ludowych różnych regionów naszego województwa, korzystając przy tym z wyników sesji Naukowej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika poświęconej historii i tradycjom naszego województwa;
11. przeanalizowania księgozbiorów bibliotek i punktów bibliotecznych pod kątem ich przydatności do potrzeb danego terenu, dokonania potrzebnych przesunięć i uzupełnień przede wszystkim w zakresie fachowej książki rolniczej; równocześnie prezydia rad narodowych powinny wzmóc wysiłki nad pozyskiwaniem nowych czytelników głównie chłopów oraz nad dalszym polepszaniem pracy bibliotek i świetlic w kierunku szerokiego popularyzowania literatury światopoglądowej i współczesnej beletrystyki; w celu pogłębiania procesu wychowania nowego człowieka przez książkę, należy stosować takie formy pracy, jak wystawy książek, wieczory dyskusyjne, spotkania z czytelnikami itp.;

III. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Komisję Kultury do systematycznego kontrolowania stanu pracy w placówkach kulturalno-oświatowych, sposobu realizacji uchwał podejmowanych przez prezydia i sesje rad narodowych oraz zalecić komisjom oświaty i kultury powiatowych rad narodowych powołania podkomisji dla spraw kultury.

IV. Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni do:

1. natychmiastowego przeanalizowania sposobu wydatkowania nadwyżek na cele kulturalno-oświatowe i podjęcia uchwał zabezpieczających w przyszłości zużytkowanie tych sum na potrzeby kulturalne całego środowiska wiejskiego a nie wewnątrz aparatu GS;
2. podjęcia kroków w kierunku zabezpieczenia pełnego wykonania planu sprzedaży książek przez sklepy GS oraz poprawienia zaopatrzenia punktów sprzedaży w książki o tematyce rolniczej.

Sprawozdanie z wykonania niniejszej uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej winno składać na sesjach Wojewódzkiej Rady Narodowej przynajmniej dwa razy do roku.

Sekretarz IV sesji WRN
I. Cieszyńska

Przewodniczący IV sesji WRN
J. Olkowski

25

UCHWAŁA nr 30/125
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 16 czerwca 1955 r.

w sprawie wprowadzenia postępowania przyspieszonego w orzecznictwie karno-administracyjnym za wykroczenia przeciwko obowiązkowym dostawom żywca.

Wobec doniosłego znaczenia politycznego i gospodarczego jakie dla całego kraju ma terminowa realizacja obowiązkowych dostaw żywca, niezbędnym jest obok wzmożenia pracy wyjaśniającej również szybszy i sprawniejszy udział orzecznictwa karno-administracyjnego w walce z elementami kułacko-spekulacyjnymi przeciwstawiającymi się w wykonaniu obowiązkowych dostaw żywca.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66 poz. 454)

uchwala

wprowadzić z mocą obowiązującą od dnia 17 czerwca 1955 r. do dnia 16 grudnia 1955 r.

postępowanie przyspieszone

na obszarze następujących powiatów: Aleksandrów, Chełmno, Inowrocław, Grudziądz, Mogilno, Świecie, Wyrzysk, Rypin w sprawach rozpatrywanych przez Kolegia Orzekające przy Prezydiach Powiatowych Rad Narodowych o wykroczenia określone w art. 23 dekretu z dnia 1 grudnia 1953 r. o obowiązkowych dostawach zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 50 poz. 244).

W sprawach rozpatrywanych w trybie postępowania przyspieszonego termin do wniesienia odwołania przeciwko orzeczeniu. Kolegium Orzekającemu przy Prez. Powiatowych Rad Narodowych skraca się do trzech dni, a kary wymierzone w orzeczeniu Kolegium są natychmiast wykonalne.

Zastępcza kara aresztu podlega wykonaniu, jeżeli ukarany grzywny nie uiścił w przeciągu 7 dni.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

E. Jankowski
Sekretarz Prezydium

J. Domiński
Przewodniczący Prezydium

26

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 29 czerwca 1955 r.
w sprawie przepisów bezpieczeństwa ruchu łodzi sportowych i rybackich oraz bezpieczeństwa na plażach i kąpieliskach na wodach śródlądowych.

Na podstawie art. 35 Ustawy Wodnej (Dz. U. Nr 62, poz. 574 z 1928 r.) i art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dostęp do wód śródlądowych zwłaszcza w miejscowościach o znacznym zaludnieniu, jak i powszechne ich użytkowanie, a w szczególności korzystanie z kąpieli, może odbywać się tylko w dozwolonych miejscach, wyznaczonych przez właściwe terytorialnie prezydia rad narodowych.

§ 2.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk są obowiązani część wody przy brzegu, przeznaczonej do kąpieli, otoczyć sznurem i oznaczyć kolorowymi pławami.

Wypływanie poza linię pław jest wzbronione. Zakaz ten nie dotyczy osób, zaopatrzonych w widoczne oznaki (np. specjalne czepki na głowie), wydawane przez upoważnione zrzeszenie sportowe, a stwierdzające umiejętność pływania.

§ 3.

Właściciele, dzierżawcy i zarządcy terenów plażowych i kąpielisk są obowiązani utrzymywać ratowników, umiejących pływać, zaopatrzonych we właściwy sprzęt ratowniczy, a w szczególności: łódź motorową lub wiosłową, koła i pasy ratunkowe, apteczkę podręczną.

Ratownicy powinni stale przestrzegać, aby osoby kąpiące się nie przekraczały wyznaczonych granic terenów przeznaczonych do kąpieli.

§ 4.

Kierownicy obozów letnich i wczasowych, których uczestnicy korzystają z kąpieli, mają również obowiązek przestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 5.

Podawanie i spożywanie na plażach napojów alkoholowych oraz dopuszczenie na plażę osób nietrzeźwych jest wzbronione.

§ 6.

Zarobkowe i zawodowe wynajmowanie dla celów sportowych lub spacerowych łodzi wiosłowych, żaglowych, motorowych itp. na wodach śródlądowych, dozwolone jest jedynie osobom, posiadającym pisemne zezwolenie właściwych terytorialnie prezydiów rad narodowych.

§ 7.

Zabrania się samodzielnego używania łodzi sportowych, spacerowych i rybackich osobom nie umiejącym pływać, sterować, żeglować lub kierować motorem, dzieciom do lat szesnastu włącznie, osobom zdradzającym objawy nienormalne oraz osobom będącym w stanie nietrzeźwym.

§ 8.

Umiejętność pływania, sterowania, wiosłowania, żeglowania lub prowadzenia łodzi motorowej oraz znajomość przepisów dotyczących żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, stwierdza legitymacja.

Legitymacje te wydawane będą przez upoważnione do tego prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych, kluby sportowe lub stowarzyszenia, mające na celu rozwój sportów i turystyki wodnej.

W miejscowościach, w których nie ma tego rodzaju klubów lub stowarzyszeń, lub istniejące kluby i stowarzyszenia nie zostały upoważnione do wydawania takich legitymacji, wydawać je będą właściwe powiatowe lub miejskie komitety kultury fizycznej.

§ 9.

Legitymacje, wymienione w § 8 niniejszego zarządzenia, powinny zawierać:

1. numer bieżący, nazwisko i imię, adres, fotografię i własnoręczny podpis,
2. nazwę i adres klubu lub instytucji, wystawiającej legitymację,
3. datę wystawienia, okres ważności, pieczęć klubu lub instytucji, wydającej legitymację oraz podpis osoby wystawiającej legitymację,
4. wyciąg z przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 10.

Legitymacja powinna być okazywana na każdorazowe żądanie organów nadzorczych, tj. prezydiów rad narodowych, organów służby wodnej i Milicji Obywatelskiej.

§ 11.

Zabrania się używania łodzi sportowych o powierzchni mniejszej od 10 m^2 i kajaków w porze nocnej, licząc od zachodu do wschodu słońca.

Większe łodzie sportowe oraz łodzie rybackie, będące w ruchu w porze nocnej powinny być oznaczone sygnałami świetlnymi, ustalonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Polski Nr A-87, poz. 1368).

§ 12.

Każda łódź sportowa winna posiadać, w stosunku do ilości korzystających z niej osób, odpowiednią ilość kół ratunkowych, pasów korkowych, kamizelek lub innych tego rodzaju przyrządów ratunkowych, zdatnych do użytku.

Osoby, mogące się wykazać posiadaniem państwowej odznaki pływackiej, wolne są od obowiązku posiadania przyrządów ratunkowych.

§ 13.

Zabrania się używanią łodzi motorowych bez tłumików lub z tłumikami nieszczelnymi.

§ 14.

Zabrania się przepływać łodziami sportowymi i rybackimi bez napędu mechanicznego, z biegiem rzeki obok pomostów, przystani itp. stale umocowanych oraz obok statków w odległości mniejszej niż 5—10 m w zależności od szerokości rzeki.

§ 15.

Zabrania się podpływania łodziami sportowymi i rybackimi, przyczepiania się do statków, tratew oraz pociągów holowniczych, będących w ruchu.

Wszelkiego rodzaju łodzie sportowe i rybackie, płynące w poprzek rzeki, powinny pozostawać w takiej odległości od dziobu statku, idącego wzdłuż rzeki, by nie powodowały konieczności jego zatrzymywania się lub zwolnienia szybkości jazdy.

§ 16.

Zabrania się używania łodzi sportowych w czasie wielkiej wody, dużej fali oraz spływu śryżu lub kry.

Zakaz ten nie dotyczy w wypadku ratowania osób tonących lub zagrożonych powodzią ludzi.

§ 17.

Zabrania się łodziom sportowym z napędem motorowym jazdy z szybkością większą jak 30 km/godz. oraz jazdy akrobatycznej.

W obrębie miast, przystani, miejsc postojowych itp. szybkość jazdy nie może przekraczać 12 km/godz.

Przy mijaniu łodzi wyścigowych, wiosłowych, piaskarskich, rybackich, karawan pomiarowych lub pogłębiarskich — zabrania się wywoływania szybką jazdą większych fal.

§ 18.

Statki i łodzie żeglugi śródlądowej, a w tej liczbie również łodzie sportowe i rybackie, winny być zgodnie z art. 6 Ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. Nr 26 z 1952 r. poz. 182) — zgłoszone do rejestracji administracyjnej we właściwych terytorialnie organach władz żeglugowych.

§ 19.

Na śródlądowych drogach wodnych, żeglownych i spławnych ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 22 września 1952 r. w sprawie uznania niektórych wód śródlądowych za żeglowne i spławne drogi wodne (Mon. Polski Nr A-90 poz. 1410) rejestrację przeprowadzają władze żeglugowe, tj. zarządy dróg wodnych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Komunikacji z dn. 26 kwietnia 1950 r. w sprawie rejestracji administracyjnej statków żeglugi śródlądowej (Dz. U. Nr 21, poz. 186).

§ 20.

Na śródlądowych wodach nieżeglownych i niespławnych, nie będących w administracji zarządów dróg wodnych, rejestrację przeprowadzą w analogiczny sposób prezydia rad narodowych.

§ 21.

W wyniku rejestracji właściciele i posiadacze łodzi otrzymują kartę rejestracyjną, bez której ruch łodzi jest wzbroniony.

§ 22.

Na każdej łodzi powinien być wypisany numer karty rejestracyjnej oraz nazwisko i imię właściciela lub posiadacza ewentualnie godło klubu lub stowarzyszenia sportowego.

§ 23.

Przedsiębiorstwa wynajmu łodzi oraz właściciele łodzi wynajmujący je sporadycznie osobom postronnym mogą wynajmować pod warunkiem, że łódź:

a) posiada ważną kartę rejestracyjną,

b) odpowiada warunkom bezpieczeństwa,

c) nie doznała po ostatnich oględzinach przebudowy lub uszkodzenia.

§ 24.

W miejscach większych skupisk łodzi sportowych, będących w posiadaniu klubów lub stowarzyszeń sportowych, domów i obozów wypoczynkowych, wczasowych itp. względnie będących w posiadaniu przedsiębiorstw wynajmu, prezydia rad narodowych wspólnie z organami władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej winni corocznie przed otwarciem nawigacji, przeprowadzić oględziny łodzi, celem zbadania stanu łodzi i wyposażenia.

Wyszczególnione władze obowiązane są do przeprowadzenia inspekcji dorywczych dla stwierdzenia stanu bezpieczeństwa łodzi.

§ 25.

Miejsce postoju łodzi wyznacza prezydium rady narodowej w porozumieniu z władzą żeglugową. Miejsce to powinno być oznaczone na specjalnej tablicy z odpowiednimi napisami.

Postój łodzi w innych miejscach jest wzbroniony. Łodzie w czasie postoju należy ustawiać w rzędzie obok siebie i zamykać na kłódki.

§ 26.

Wynajmowanie łodzi żaglowych i motorowych dozwolone jest tylko wraz z obsługą, posiadającą odnośne zezwolenie na ich prowadzenie stosownie do postanowień § 7 niniejszego zarządzenia.

Prowadzenie łodzi przez inne osoby jest wzbronione.

§ 27.

Wynajmowanie innych łodzi lub obsługi dozwolone jest jedynie osobom, które wykażą się umiejętnością pływania.

§ 28.

Wynajmowanie łodzi jest wzbronione.

a) dzieciom bez opieki dorosłych,

b) osobom nietrzeźwym,

c) podczas większej fali lub silniejszego wiatru oraz od zmroku do świtu,

d) większej ilości osób, aniżeli wskazanej w karcie rejestracyjnej.

§ 29.

Przedsiębiorstwa, kluby sportowe, lub stowarzyszenia oraz osoby trudniące się zawodowo wynajmowaniem lodzi, obowiązani są:

a) nie dopuszczać do przeciążenia łodzi,

b) odmawiać najmu lodzi osobom nieumiejącym pływać lub prowadzić łódź, oraz osobom nietrzeźwym.

§ 30.

Osoby zachowujące się w łodzi w sposób wywołujący niebezpieczeństwo, winien wynajmujący wezwać do przybicia do brzegu i opuszczenia łodzi, a w razie grożącego niebezpieczeństwa pospieszyć w miarę możności z natychmiastową pomocą. Tak wynajmujący jak i osoby korzystające z łodzi obowiązani są stosować się niezwłocznie do wszelkich wskazań organów nadzorczych, tj. prezydiów rad narodowych, władz żeglugowych i Milicji Obywatelskiej.

§ 31.

Przedsiębiorstwa wynajmu łodzi oraz właściciele łodzi, wynajmujący łodzie sporadycznie osobom postronnym, obowiązani są:

a) nie dopuszczać do przeciążenia łodzi,

b) odmówić najmu łodzi osobom wymienionym w § 7 niniejszego zarządzenia,

c) uwidocznić na łodzi swoje nazwisko i adres,

d) uwidocznić na łodzi dozwoloną ilość osób do korzystania.

§ 32.

Zabrania się kąpania i jeżdżenia łodziami dzieciom do lat 14 bez opieki rodziców lub osób starszych umiejących pływać na wszystkich wodach śródlądowych za wyjątkiem kąpielisk na zarządach, których ciąży obowiązek zapewnienia należytego bezpieczeństwa przy kąpieli w myśl §§ — 1 — 3 niniejszego zarządzenia.

§ 33.

Regaty i spływy kajaków, wyścigi ślizgaczy itp. zawody sportowe wodne mogą się odbyć na podstawie zezwolenia właściwych prezydiów rad narodowych i tylko na trasie ustalonej przez te władze w porozumieniu z właściwym zarządem dróg wodnych.

Jeśli trasa przechodzi przez dwa lub więcej powiatów, zezwolenia na regaty udziela Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ewentualnie w porozumieniu z tymi Wojewódzkimi Radami Narodowymi, do których odnośne powiaty na trasie spływu należą.

W czasie trwania regat zabrania się wszelkim innym łodziom, uczestniczenia w zawodach, znajdować się na trasie, z wyjątkiem łodzi umocowanych w odpowiednich miejscach przy przystani i brzegu.

Organizatorzy zawodów winni zabezpieczyć odnośne warunki bezpieczeństwa oraz środki ratownicze na trasie.

§ 34.

Zarządzenie niniejsze winno być stale wywieszone w miejscu widocznym w lokalach klubów sportowych i stowarzyszeń wychowania fizycznego, na przystaniach oraz w prezydiach powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych, które położone są nad wodami, nadającymi się do uprawiania sportów wodnych oraz w przedsiębiorstwach wynajmu łodzi.

§ 35.

Wszystkie łodzie sportowe, wiosłowe, żeglowne, motorowe, łodzie spacerowe, rybackie, dla celów gospodarczych, piaskarskie itp. podlegają ponadto ogólnym przepisom żeglugi i spławu, ogłoszonych w zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 10 września 1952 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Mon. Polski Nr A-87 poz. 1368).

§ 36.

Winni przekroczenia niniejszego zarządzenia pociągani będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

§ 37.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
J. Domiński

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Ogólno-Gospodarczy, Bydgoszcz, ul. Generalissimusa Stalina nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0.90 zł. Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.

CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł: 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1,80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2,70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Konto bankowe:

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-78

Cena zł 0,90

RSW „Prasa" Bydg. zam. 2292 nakł. 1.800 egz f. A-4 pap. dostarcz. E-6-2600

ODBIORCA